

Et cum de pudori figere cogor, Clarissimus Hugo, dum prin-
 cipis aspectus prodegitur, suspicari libello credendum ad-
 tus facturus. Nam quid nos perstruendum per munitio-
 nis, Aulicorum turbam penetranti? addo ad verum nullas
 horarum alluendum, quae quae principis vel a grandis
 veniat, vel in alicuius inuitat. Sic deperanti tandem
 comitatus cadit, non quod minus vitando libellus ad verum
 cogor, sed quod quibus circumfusi homines videtur
 audi. quod in Aula non alicuius fidei, et ordinum
 magis sed aut Imperator pronuntiabit. Videtur
 tamen quid mantando nouas fortis de cudi esset ut
 reddendum in principis tractabilitate incedit sedat.
 Negotium gerit nos pro quibus, sed quod de ueris
 iubent, qui domi de domo in profectum dentur solent
 ut in ad firatorem conuenient. Sed sic itum quibus
 nouis famis, quod clausula voto gratissimum libe-
 tu qua humanitate collit, da uerendum uenit no-
 stis fidei, et solentibus apud me fuis in addit ali-
 quando dabitur. Vale Clarissimus Hugo. Fides fidei.
 Mart. M. 12. 1737

lin. nat. Hist.

[Faint handwritten notes and scribbles in the lower left margin, including the word "Hugens" and other illegible characters.]

Tuus
 Petrus Gruterus

Hug. 37.

Hoochgeleerde wijf
voorsidinger heer Con-
stantijn August Ed.
vrij van Sij de-
votie etc

ar amib
[Faint, mostly illegible handwritten text in a cursive script, likely a letter or a list of names and titles. The text is written in brown ink on aged paper and is significantly faded and difficult to decipher.]